

і принесуть остракий дар мені,
 поринуть в гесіт моєї тури,
 додано іт, поврине споне море,
 і ^{розсипне} зариданото ^{і вни} ~~де спичи~~
~~сфрані мафи, іт,и, увіт~~ воскресені,
 го дієні, го рожевий, го червоный
 вінокном заувіте і гоу вінокном
 заувітрає те мафіт молюде,
 мо поцілунком вуховде серце.

... Чи гідно справді го віно дієні?
 А може го розревіданє тури,
 ай те задіго, мо дієні дієно,
 змітнєвом на страшином воєні грі барви?
 І мо, коли не зарифує серце,
 а спаміт і споворити наї страшиний?
 У мо коли, замітє вінокна мафіт,
 покриває серце нємєні від оєно?
 Ві, ^{моу} гіді моє все море тури
 кроуі оєно неєвчєного нечєстє?
 і ^{чи} мені замітє гоу воєно,
 моу ^{не} каєні гоу сердемока ^{сердемока}
 чи може кровто, так ^{воєно, гіді} ~~кривітєні~~

То в рожа серуа и кров виддафу,
Уо маи сирину кров, з сирини серуа,
Уоо фидоно маи врасифу и не дафу
Уооу сиринифу серуа дороню.

До, деи воно, офе невет крафн
недай зафифу, маи ~~не дафу~~ ~~не дафу~~
маи фо сирини, маи фури маи маи
недай фоди, або дамафост маи
~~не дай фоду~~
або впе врасифу, фоду нурфини
солонина и керувома буде фам,
де града ~~не дай~~ фура будео сврвоно,
и не сврвофифу каво сирини сирини.

Маи маи и сирини фид, и сирини, и думок,
и сирини сирини, и воно, и лаванни
у роснати рур, и сирини и мур.
Доно зафифу — лаванни

1 VII 1902